

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.504 van 13 juni 2017
in de zaak A. 222.220/XII-8381**

In zake: 1. de BVBA VLAAMS INZAMEL CENTRUM TEXTIEL (VICT)
2. de NV CURITAS
3. de NV RECUTEX
4. de BVBA VICTRANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bettina Poelemans
kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
MG Building II
Kortrijksesteenweg 1144 G
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE DILBEEK

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 mei 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “[h]et besluit van ongekende datum van de gemeente Dilbeek waarbij een orgaan van de gemeente beslist om een voorbehouden overheidsopdracht (artikel 22, § 2) uit te schrijven ‘Huis aan Huis inzameling Textiel 2017-2018’ welke wordt geplaatst middels de vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking en het besluit van ongekende datum van de gemeente Dilbeek waarbij een orgaan van de gemeente beslist om het bestek ‘Huis Aan Huis inzameling Textiel 2017-2018’ vast te stellen”.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2017, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jorien Van Belle, die *loco* advocaat Bettina Poelemans verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

Auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

II. Regelmatigheid van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft geen administratief dossier neergelegd, noch een nota met opmerkingen ingediend. Wel heeft zij met een aangetekend schrijven van 26 mei 2017 een beslissing van 8 mei 2017 aan de Raad van State bezorgd waarbij een besluit van het college van burgemeester en schepenen van 24 april 2017 wordt ingetrokken.

Nu de verwerende partij geen administratief dossier in eigenlijke zin heeft neergelegd, worden, overeenkomstig artikel 21, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, “de door de verzoekende partij[en] aangehaalde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn”.

3. Met een e-mailbericht van 29 mei 2017 kondigt de verwerende partij voorts aan dat zij niet aanwezig, noch vertegenwoordigd zal zijn op de terechtzitting van 6 juni 2017.

De verwerende partij wordt, krachtens artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, geacht in te stemmen met de vordering.

III. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep en intrekking

4. De verzoekende partijen omschrijven het voorwerp van de vordering als “[h]et besluit van ongeken- de datum van de gemeente Dilbeek waarbij een orgaan van de gemeente beslist om een voorbehouden overheidsopdracht (artikel 22, § 2) uit te schrijven [...] en het besluit van ongeken- de datum van de gemeente Dilbeek waarbij een orgaan van de gemeente beslist om het bestek ‘Huis aan Huis inzameling Textiel 2017-2018’ vast te stellen”.

5. Met de voormelde aangetekende brief van 26 mei 2017 bezorgde de verwerende partij een beslissing van 8 mei 2017 waarbij “het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 24 april 2017 houdende opstart van de vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking voor textiel- inzameling aan huis in de gemeente Dilbeek” wordt ingetrokken.

6. Het auditoraat heeft de verwerende partij om een afschrift gevraagd van die beslissing van 24 april 2017. Deze werd bezorgd met een e-mailbericht van 31 mei 2017.

Op zicht van deze beslissing mag worden verondersteld dat deze het eigenlijke en aan de verzoekende partijen bij het instellen van de vordering niet bekende voorwerp van de vordering uitmaakt.

7. De beslissing van 24 april 2017 blijkt te zijn ingetrokken met de voornoemde beslissing van 8 mei 2017. Aldus dient te worden vastgesteld dat de vordering zonder voorwerp is, minstens dat niet blijkt welk belang de verzoekende partijen nog hebben bij de vordering.

IV. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

8. Er dient op te worden gewezen dat de vordering werd ingesteld op 18 mei 2017, terwijl de bestreden beslissing reeds op 8 mei 2017 blijkt te zijn ingetrokken.

Evenwel is het zo dat, volgens de feiten van de zaak zoals die uit het verzoekschrift blijken – de enige versie van de feiten waarop acht kan worden geslagen bij gebrek aan een administratief dossier – de verzoekende partijen door de verwerende partij niet op behoorlijke en tijdige wijze in kennis werden gesteld van het bestaan van deze intrekkingbeslissing. De verwerende partij blijkt daarentegen tot haar finale e-mailbericht aan de verzoekende partijen van 16 mei 2017 een grote mate van onzekerheid over het al dan niet bestaan van enige formele intrekkingbeslissing in stand te hebben gehouden.

Gelet op het feit dat de verwerende partij de bestreden beslissing blijkt te hebben ingetrokken en daarover niet tijdig aan de verzoekende partijen duidelijk en ondubbelzinnig bericht heeft gegeven, is het passend om de kosten van het geding, in de eerste plaats de rolrechten van 800 euro, ten laste van de verwerende partij te leggen.

9. De verzoekende partijen vragen daarnaast om de verwerende partij te verwijzen in de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro per verzoekende partij.

De verzoekende partijen mogen, gelet op de intrekking van de bestreden beslissing en de gebrekkige communicatie daaromtrent van de verwerende partij, worden beschouwd als de in het gelijk gestelde partijen in de zin van artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Aldus is er grond om hun een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

Anders dan de verzoekende partijen het zien, dient, overeenkomstig het arrest nr. 233.611 van 26 januari 2016 van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, de rechtsplegingsvergoeding evenwel te worden begroot op één enkel bedrag van 700 euro. De vordering die zij gezamenlijk hebben ingesteld, betreft immers een en hetzelfde geschil. Minstens worden geen redenen aangebracht om af te wijken van de voormelde rechtspraak.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 800 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 juni 2017, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Dierk Verbiest